

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

АРИЉЕ, СЕПТЕМБАР 2005.ГОДИНЕ
БРОЈ 2252

ГАСИФИКАЦИЈА

Ових дана на бил-борду у центру града појавио се слоган „Гасификација Ариља одмах..... То су само жеље актуелне локалне власти јер не представља реалност. Таквих нереалних обећања било је и раније. Сетимо се изборних обећања да ће резервоар друге висинске зоне бити завршен до краја 2004 год..... није урађено. Такође смо имали обећање да ће радови на спортској хали а по уговору о завршетку прве фазе која подразумева стављање под кров објекта у 2004. години још није готова а сведоци смо да се тек ових дана ради на покривању. Ово су неке од већих инвестиција које касне по годину дана а хоћемо још једну обману-гасификација одмах....

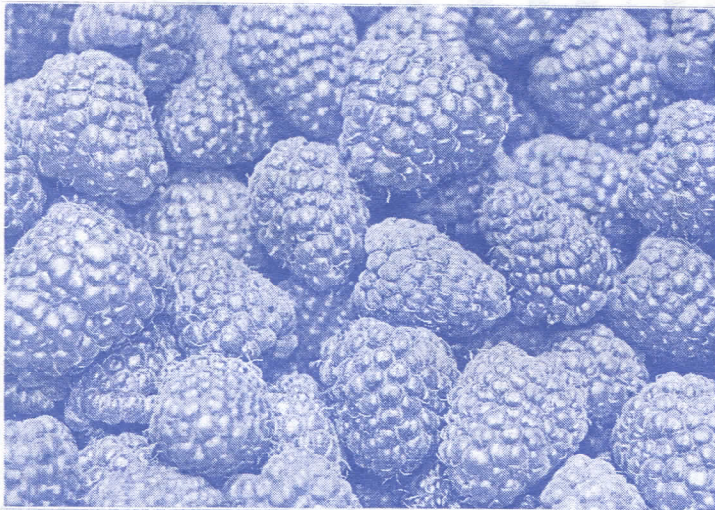

Већина учесника предизборне кампање у својим обећањима је истицала потребу довођења гаса у Ариље односно гасификацију града. Потреба гасификације је садржана у програму и обећањима Српске радикалне странке али ми смо реални и нисмо могли рећи да ће то бити одмах. То је процес који као свака већа

инвестиција има прописане активности и радње које прате тај посао и то није могуће остварити одмах. Потребно је много рада и труда да би гас дошао у Ариље. Наш „градоначелник“ је грађанима обећао могућност прикључка на гас у новембру месецу а радови нису ни почели. Новембар месец постоји и у наредним годинама. Колико нам је познато до данас је само урађена студија оправданости која представља полазну основу за даље активности. Потребно је урадити главни пројекат, решити имовинске односе, изабрати извођача радова, решити начин финансирања итд. Све те активности могу бити урађене у идеалним условима до краја наредне године.

Напомињемо да је до Ужица и Пожеге магистрални вод стигао још прошле године а да се прва прикључења на гас у Ужицу могу очекивати у наредном месецу.

Локална власт ништа не ради на упознавању грађана о плану гасификације а што је за грађане најбитније цена прикључка и од тога зависи колико ће грађана стварно бити у могућности да се прикључи. Председник општине је наговестио да ће цена прикључка бити између 1600-1800 еура што је много више него у другим општинама. Зато ће локална власт „помоћи“ грађанима тако што ће наћи неку банку која ће уз велику камату дати кредит грађанима да би могли да се прикључе на гас. Локална власт ништа не ради да грађанима и помогне да се што може у већем броју прикључе на гас.Могло се радити на расписивању самодоприноса наменски за те сврхе, издвајањем средстава из буџета итд. Али то њих не занима.

МАЛИНА НАША НАСУШНА

И ПОРЕД ПОВОЉНИХ ВРЕМЕНСКИХ УСЛОВА И ДОБРИХ ПРИНОСА СЕЉАЦИ ОСТАЛИ ПРАЗНИХ ШАКА

Ову 2005.годину, наши сељаци запамтиће по изузетно ниској откупној цени малине, вероватно најнижој, откако се малина гаји у нашем крају. Иако је, још зимус било најава да ће цена малине ове године бити изузетно ниска наши вредни сељаци, чим је грануло пролеђе, кренули су да обраде своје малињаке, - да очисте, окопају, затегну, заштите. Нису веровали да цена малине може бити нижа од прошлогодишње, која је опет била најнижа у последњих двадесетак година. Веровали су у своју државу. Или су бар хтели да верују.

Али та иста држава им је упорно причала о високим трошковима производње, о високом садржају пестицида у њиховој малини, о великој конкуренцији на светском тржишту, о Пољској, Мађарској, Чилеу...

Тек када је почела берба, када су први килограми српског срвеног злата, крнули ка откупним местима, којих је било неупоредиво мање него претходних година, схватили смо да ће се оне песимистичке прогнозе са почетка године обистинити. Да зло буде веће почеле су упорне кише, због чега је дошло до пада квалитета, што су откупљивачи, наравно одмах приметили, па су почели по старом рецепту да класирају малину. па онда прва класа 40 динара, друга 30, а трећа 20 динара. Негде је било и испод тога. Негде је било и просуте малине по асфалу.

Узалуд су очи сељака биле упрте у државу она је упорно ћутала.

Да је среће држава би, као што је и обећала, направила стратегију развоја пољопривредне производње у Србији, у којој би, свакако, своје место нашла и малина. Немогуће је и несхватљиво да озбиљна држава запостави производњу која јој доноси девизни прилив од сто милиона евра годишње.

Да је среће и да је држава озбиљна пронашла би се средства да се произвођачи малине у овој тешкој години помогну, да се њихов губитак надомести, како би се очувала производња.

На жалост, нит је среће нит озбиљне државе.

Власт која се бави само својим проблемима, намицањем тесне већине у скупштини и трговином посланичким гласовима, нема времена за свој народ и за озбиљне проблеме.

Задовољство хладњачара пуне хладљаче

ГРАЂАНИ АРИЉА ПИЈУ НАЈСКУПЉУ ВОДУ

Река Рзав представља понос наше Општине јер спада у ред најчистијих река Србије. То се може рећи за водоток изнад бране Шевел где се вода може користити за пиће док низводно вишегодишњом небригом локалне власти корито реке Рзав је претворено у канализациони колектор па зато купање у том делу није здраво. Такав однос према реци не приличи називу „мала Швајцарска“ коју локална власт све чешће користи за нашу општину.

Са нашег Рзава пијаћом водом се снабдева више општина у региону али грађани Ариља највишу цену плаћају. Одлуком локалне власти од 01.01.2005.године повећане су цене комуналних услуга. Скупштинска већина је изгласала да сагласност на повећање цене комуналних услуга даје општинско веће против кога су се одборници Српске радикалне странке жестоко противили али остали су у мањини. Сматрамо да су цене комуналних услуга од битног значаја за грађане наше општине и да одборници о томе треба да одлучују. Општинско веће даје сагласност ЈП Зелен да цена воде уместо 12 дин/м буде 18 дин/м а коришћење канализације на 4,5 дин/м. Оправдање и образложење за такав поступак траже у повећању цене воде од ЈП Рзав 4,5 дин/м на 6 дин/м а што није тачно јер и данас цена воде ЈП Рзава је 4,5 дин/м. Примера ради у Општини Пожега цена воде је 15,5 дин/м у коју је укључено коришћење канализације и што је за 45% нађе него у Ариљу.

У општинској скупштини одборници Српске радикалне странке су критиковали рад ЈП Зелен јер не може се неодговорност и нерад покривати повећањем цена услуга. Нисмо прихватили извештај о раду за 2004.годину као и план рада за 2005.годину у ЈП Зелен.

У 2004.години су остварили губитак од 1,4 милиона. У нашој „малој Швајцарској“ још увек се улице перу квалитетном пијаћом водом а губици воде у локалном водоводу прелазе 40%.

Брига о деци у Ариљу у другом плану

Српска Радикална странка, већ дуже време, а нарочито током прошлих предизборних активности, упозоравала је да капацитет јединог Дечијег вртића у Ариљу, не задовољава потребе грађана. Од укупно 280 децекоја чекају да буду примљена у ову установу, ове године примљено је око 60 деце.

А зашто је тако?

Због тога што за толики број деце сигурно треба изградити још један вртић или проширити постојећи. Плац који се граничио са Вртићем продат је сасвим десетом лицу, јер нико из садашњег руководства локалне управе није се сетио, да тај простор припоји вртићу и употреби за децу, уместо за веле-лепне куће и локале. Предходних година били смо сведоци прича о донаторским средствима за ову сврху ала садашње стање показује да она или нису стигла или су погрешно употребљена. А стање у овој установи је такво да родитељи ако успеју да упишу дете, плаћајући много вишу цену у односу на околне градове, међуљудски односи између запослених су прилично поремећени, па и не чуди што већ дуже време није изабран нови директор.

Ми смо у нашем програму истицали потребу за изградњу још једне овакве установе, па смо чак предлагали да у Вранама и Церови, као највећим приградским насељима, отворе истурена одељења дечијег вртића старијег узраста. Чињеница да је друга опција победила на изборима, учинила је да ова идеја остане неостварена, а општинска власт нема намеру да је реализује.

Сва ова дешавања највише негативно утичу на младе брачне парове и њихово планирање породице, јер од оваквих услова не одлучују се за рађање још деце. То доказује и податак да је ове године у први разред основне школе у целој Општини уписано 220 ђака што је за 20% мање него предходних година. Шлаг на тарту је додала Влада Републике Србије која је разним уредбама укинула повластице за рођену децу а поштрени су и услови за добијање дечијег додатка. А о школству не треба много причати јер се оно претворило у бизнис штампања уџбеника.

ОДИСЕЈА УЖИЧКЕ ТРАНСФУЗИЈЕ

**РЕФОРМА ТРАНСФУЗИОЛОШКЕ СЛУЖБЕ НА
ШТЕТУ ПАЦИЈЕНАТА. СМЕЊЕНА др
РАДМИЛА СМИЉАНИЋ ДОСАДАШЊИ
НАЧЕЛНИК**

Пре неколико година, тачније 2002. године започела је реформа трансфузиолошке службе у Србији. Наравно уз благослов али и инструкцију и надзор Европске уније која је издвојила 5 милиона евра за овај посао. Према пројекту реформе требало је ускладити домаће прописе са прописима Европске уније из ове области, створити савремен информациони систем, организовати мобилни сервис, као и комплетирати Национални центар за фракционисање крвне плазме.

Међутим, у цео пројекат прсте су умешали експерти предвођени републичким министром здравља Томицом Милосављевићем, који су променили циљеве реформе и прилагодили их својим личним интересима. Тако је уместо наведених, циљ постао централизација Српске трансфузије, укидање свих трансфузиолошких служби по окрузима и формирање само три центра: Београд, Нови Сад и Ниш. Сви остали су према овом пројекту требали да буду у функцији ових центара да прикупљају крв на свом терену и да је отпремају за неки од ових центара а затим према нечијој процени да добију одрежене дневне количине крви.

Овакав концепт реформе трансфузиолошке службе није наишло на одобравање ни код стручне јавности али ни код Одбора за здравље републичке скупштине који је пре више од годину дана овај концепт реформе одбацио и прогласио штетним по здравље становника Србије.

Предложени концепт је посебно погубан по становништво региона које је упућено на ужички здравствени центар. Недовољне количине крви погубно би се одразиле на адекватно збрињавање пацијената а самим тим и на здравље житеља нашег краја.

Предложеном концепту успротивила се и др Радмила Смиљанић, тадашњи начелник Службе за трансфузију крви при здравственом центру у Ужицу. Уз помоћ представника Српске радикалне странке успела је да алармира како стручну и политичку јавност на нивоу републике, тако и ширу јавност а посебно добровољне давоце крви са територије златиборског округа. Преко одборника Српске радикалне странке, у свим локалним скупштинама на територији златиборског округа на дневни ред су уврштени, закључци који су имали за циљ да сачувају самосталност и аутономију ужичке трансфузије.

Колико је проблем ужичке трансфузије битан за цео наш регион показује и декларација коју су потписали председници свих десет општина златиборског округа као и представници добровољних давалаца крви.

То су урадили и одборници Српске радикалне странке у Ариљу и на наш захтев тај проблем је стављен на дневни ред Скупштине. Уз квалитетно образложење и приложен материјал одборници наше Скупштине су усвојили апел надлежном министарству да у Ужицу остане трансфузиолошка служба.

У међувремену, директор Ужичког здравственог центра, иначе члан Демократске странке, је сменио др Радмилу Смиљанић са места начелника службе за трансфузију. Међутим борба за опстанак ужичке трансфузије није прекинута. Напротив.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ; Главни и одговорни уредник: Елена Божић-Талијан; Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан; Издање припремила редакција у Ариљу: Милан Николић, Радиша Трипковић Славољуб Гавриловић; тираж 2000 примерака; штампа: Штампарија МС-ПАК Ивањица